

אשר רייד : תמיד

תמיד הייתי מה שהייתי.
נשים נשרו מצל חיי
בעלזלים מן העץ —
יכמו נכבת שנגענה בתחנה
עלו אחרות כדי לתפס את מקומן
בקרון לבי הריק.
אכל אני נשארתי כפי שהייתי
תמיד.
ילדי שבשלו. הלכו וקאו —
למשפחה נוספו קרובים חדשים.
אבי מת. אמי נשאה שנית
יכמו סבין התוצה בחשקה
קודר אל בתי-חזי
מכאוב מאה ופחד העשרים.
פסג_נשימתי הוצט.
פני נפלו. גופי כחש
אכל אני לא אמרתי גואש
ותמיד נשארתי כפי שהייתי.
ומה שרציתי להיות באמת
לא הייתי מעולם.
כי מעולם לא יבצתי
מה רצוני באמת להיות.
ועקשו
אני ציף מדאגות וקבד מלתהות
מה הייתי רוצה
להיות.

עד צרב יומי
יומי צרב בצדי.

אכל פתע כנקרים נגיחו הם
מרחם אשה לא-נונעת,
ואת לבי כסו במטלית שחורה.
ורקור צנק הואר אל עיני
וקול שנשמע קולו של אלהים
שאג שאלות באיריש.

שעון-הציר השצין צרירותו
צל כתפי הצרות מצרורות
א י ק ה — —
מי שחלפו צחקו אלי נקמה
ונאני מלשתי את אָנני
וקלצתי אותם במהירות צצוקה,
שקא עוד אוכל להזכר במשהו.

מגיגורי הצננים
השאיר רשם מצין
צל גשות שוקטי הנישינים.
אכל בביתי הנישן
מצאתי צנת שומרים והוראות — —

אני חי
צל תנאי
לא ידוע.